

РЕШЕНИЕ

№ 3621

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3768** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН .

Образувано е по касационна жалба на Областната дирекция по безопасност на храните - С. град (ОДБХСГ), подадена чрез адв. В. Б., против Решение № 20001536 от 05.01.2021 г. на СРС, НО, 109 състав, постановено по НАХД № 8055/2020г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 80 от 12.03.2020г., издадено от Директора на ОБДХСГ.

Като касационни основания се сочат нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила Според касатора съдът не е анализирал и обсъдил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, не е установил правилно действителната фактическа обстановка и е направил неправилни и необосновани правни изводи. В подкрепа на тезата си излага подробни доводи. Претендира се отмяна на решението на районния съд и потвърждаване на наказателното постановление, както и присъждане на разноски. В проведеното по делото съдебно заседание касаторът не се представлява. Депозира писмени бележки.

Ответникът [фирма], чрез адв. С. Г., оспорва касационната жалба и я счита за неоснователна. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

С отмененото НП № 80 от 12.03.2020г. директорът на ОДБХСГ, на основание чл.43, ал.1 от Закона за храните (ЗХ), е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.18, ал.1 от ЗХ (отм.) – за това, че в стопанисваното от него заведение за бързо хранене, находящо се в [населено място], ул. „Г. И. № 47Б, не поддържа процедурите, основани на системата за самоконтрол – не се водят записи по програмите хигиена на обекта и хигиена на персонала, което е установено при извършена проверка от инспектор при ОБДХСГ на 02.12. 2019г.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. За да отмени наказателното постановление, е приел, че нарушеното правило за поведение е неясно, което нарушава правото на защита на санкционираното лице – конкретно, че не е дефинирано какво представлява съдържанието на системата за самоконтрол като записи по програмата хигиена на обекта и хигиена на персонала, както и в кой акт е определено съдържанието им.

Решението е правилно.

Противно на твърденията в касационната жалба, настоящият ъсдене състав намира, че районният съд е анализирал и обсъдил събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, установил е вярно и точно фактическата обстановка и въз основа на това е направил обосновани правни изводи, които се споделят изцяло.

Според описанието в АУАН и НП, нарушението се изразява в това, че не се поддържат процедурите, основани на системата за самоконтрол - не се водят записи по програмите хигиена на обекта и хигиена на персонала, с което според наказващия орган не е спазена разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от Закона за храните (отм.). Съгласно посочената разпоредба производителите и търговците на храни внедряват, прилагат и поддържат система за управление на безопасността на храните или система за анализ на опасностите и критични контролни точки, а когато цялостното внедряване на система е неприложимо - процедури в съответствие с принципите на системата за анализ на опасностите и критични контролни точки. Действително, нормата създава определено задължение за посочените лица (да внедряват, прилагат и поддържат система за управление на безопасността на храните или система за анализ на опасностите), но точното и конкретно съдържание това задължение подлежи на установяване чрез изследване на други актове и правила, детайлно описващи дължимото поведение. Въпреки че понятието "Система за управление на безопасността на храните" е дефинирано в § 1, т. 56 от Допълнителните разпоредби на ЗХ (отм.), това не е достатъчно, за да се запълни бланкета на разпоредбата на чл. 18, ал.1 ЗХ (отм.), тъй като легалната дефиниция на свой ред съдържа препращане. Съгласно §1, т.56 от ДР на ЗХ (отм.) "Система за управление на безопасността на храните" е системата от програми и процедури, основаващи се на добрата практика за производство и принципите на системата Анализ на опасностите и критични контролни точки (НАССР), чието внедряване създава условия за самостоятелен контрол и осигуряване безопасността на храните, или е система, която съответства на изискванията на Кодекс Алиментариус или на БДС ISO 22 000. Видно е, че от това описание не би могло да стане ясно каква е добрата практика и принципите на системата НАССР, респ. съдържанието на програмите и процедурите, които следва да

бъдат спазвани съобразно правилата на Кодекс алиментариус, следователно, те следва да бъдат допълнително посочени и конкретизирани. Нито в АУАН, нито в НП обаче това е сторено - не е посочено какво включват процедурите и в какво се изразяват системите за самоконтрол, както и в кой акт те са установени, така щото да може да се установи дали санкционираното лице действително не ги е спазило и е извършило нарушение на чл.18, ал.1 ЗХ (отм.). Това несъмнено пречатства правото на защита на лицето, тъй като от АУАН и НП не става по никакъв начин ясно кое именно правило за поведение е нарушено и къде то се съдържа. Подобно нарушение не може да бъде преодоляно в съдебната фаза, поради което правилно районният съд е приел, че е налице неотстранимо съществено процесуално нарушение, водещо до незаконосъобразност на наказателното постановление. Като е отменил процесното НП, районният съд е постановил един правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Предвид изхода на делото, ответникът има право на разноси по делото и е направил искане за това, но тъй като не е представил доказателства за плащане на договореното адвокатско възнаграждение, претенцията му не следва да бъде уважена.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 109 състав, постановено по НАХД № 8055/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: